Rok V. Nr. 133.

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) . . . . po 8 centów
za każde następne . . „ 5 „

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego.

AFISZ TEATRALNY.

Rok 1876.

Cena prenumerat, miesięcznej 50 cen.
Numer pojedynczy kosztuje 5 cent

Prenumeratę przyjmują: Administracya *Czasu*, przy ulicy Różannej Nr. 413 i Kasa Teatralna.

Kraków 18 czerwca

Wczoraj nastąpiło otwarcie Letniego Teatru krakowskiego „Ślubami Panieńskiemi,“ a z niem mamy nadzieję pomyślna era dla sceny krakowskiej, której lato zawsze dotąd niemałą wyrządzało krzywdę. Z dniem wczorajszym teatr krakowski przemienił się w stały. Teatr letni był wczoraj pełny.

* * *

We wtorek przedstawioną będzie komedya pięcioaktowa p. Samolińskiej, zalecona do grania na tegorocznym konkursie: *Trzy Flory.*

* * *

Odbywają się próby z komedyi: „Pan Profesor,“ przełożonej dla sceny krakowskiej przez p. A. Podwyszyńskiego, artystę naszej sceny.

* * *

Operetka zajęta ciągle próbami z „Indygo“ Straussa, która niebawem będzie wystawioną w letnim teatrze na benefis pana Kazimierza Hofmana.

* * *

Na liczne zapytania czy „Emigracya chłopska“ będzie wystawioną w letnim teatrze, donieść możemy, że dramat ten danym będzie w pierwszej połowie lipca.

* * *

We wtorek jako w dniu imienin pani Hoffmann, artystka nasza odbierała liczne powinszowania i dary od kolegów, przyjaciół i znajomych. Muzyka wojskowa i chóry teatralne wyprawiły serenadę.

* * *

W sobotę przedstawioną będzie słynna trzechaktowa komedya pp. Delacour i Heunequin p. t.: *Pierwszy proces* (Le procès veauradieux) w przekładzie p. A. Podwyszyńskiego, która w zeszłym roku tak wielkiem cieszyła się w Paryżu powodzeniem. W główniejszych rolach wystąpią pp. Urbanowicz, Wojnowska, Biron, Szymański, Eker, Morozowicz, Sobiesław.

* * *

Następny numer naszego pisma ukaże się w przyszłą niedzielę.

Wiadomości artystyczne.

W Wiedniu z początkiem lipca b. r. ma zacząć wychodzić trzy razy na tydzień Le Massager de Vienne. Pismo to zajmować się głównie będzie sprawą wschodnią.

Tablica pamiątkowa umieszczona została 5go b. m. w miasteczku wirtemberskiem Lorch na domu, w którym mieszkał Szyller będąc jeszcze dzieckiem. Tablica ta opatrzona jest napisem: „Dom Szyllera od 1765 — 1768 r“. W Lorch pobierał poeta nauki początkowe pod przewodnictwem tamecznego pastora Mosera.

O p. Chełmońskim sprawozdawca z tegorocznej wystawy obrazów w Paryżu (Salon), piszący do „Ind. Belge“ pod pseudonymem Arista, tak się wyraża: Dwa obrazy pana Chełmońskiego polaka, przybyłego niedawno do Paryża „Zima“ i „Odwilż na Ukrainie“ wprawiły w zadziwienie, w zachwyt i ostatecznie zwróciły uwagę powszechną na tego artystę. Inne pisma francuzkie odzywają się również z wielkiemi pochwałami o naszym malarzu.

„Przesądy“ komedya p. Edwarda Lubowskiego, jak piszą warszawskie gazety, cieszy się wciąż wielkiem powodzeniem. Pomimo takiej ilości widowisk, kasa na kilka godzin przed rozpoczęciem przedstawienia, zawsze jest zamkniętą z powodu wyczerpania wszystkich biletów.

P. Paulin Stachurski, którego dramat: „Świętosław“ uzyskał na ostatnim warszawskim konkursie pierwszą nagrodą, już dawniej mieszkając we Lwowie, wspomagał swemi pracami beletrystykę miejscową. On jest autorem powieści: „Trójka,“ „Przed laty“ a niedawno na konkursie krakowskim wyszczególniony był także jego dramat p. t.: „Marta Posadnica.“

„Mucha“ warszawska zamieściła drzeworyt p. Władysława Anczyca utalentowanego pisarza.

Teatra prowincyonalne w Warszawie. Trupa p. Teksla wystawiła operetkę z muzyką Lecoqu'a: „Zielona wyspa,“ która miała dosyć powodzenia pomimo, że jest cokolwiek za wolną. Pan Grabiński przedstawia „Podróż naokoło ziemi w 80 dniach.“ Tak więc równocześnie dwie podróże odbywać mogą warszawianie, jednę u p. Grabińskiego, drugą u p. Terenkoczego. W Eldorado u pana Trapszy dawano znowu „Fra Diavolo“ w którym wielkie pochwały oddają pannie Leichnitz. Tenże dyrektor przygotowuje „Stryja Sama“ (czy przypadkiem znowu nie krakowskie tłumaczenie?). W Antokolu usadowił się ze swem towarzystwem pan Ratajewicz i uraczył publikę „Królem Żołędnym.“ Nareszcie w przyszłym tygodniu zjeżdża do Warszawy truppa p. Szelągowskiego z Radomia, i p. Krauzego.

O szczęśliwa Warszawa!!!

Konkurs dramatyczny we Lwowie jak donosi jeden z organów tamtejszej prasy, ktory wiadomość tę zaczerpnął z wiarogodnego źródła, ma w roku bieżącym przyjść do skutku. Zapewniają, że Dyrekcya teatru lwowskiego weźmie inicyatywę w ogłoszeniu konkursu, przeznaczając na ten cel kilkaset guldenów. Wiadomość tę podajemy z zastrzeżeniem.

„Wiek“ dowiaduje się, że jeden z młodych Dyrektorów prowincyonalnych zamierza utworzyć nową stałą truppę dramatyczną, która dawać będzie widowiska w Lublinie, począwszy od 1 października r. b.

W wagnerowskim teatrze w Bayreuth już z dniem 1 czerwca rozpoczęły się ostatecznie próby inauguracyjnego przedstawienia. Na otwarcie teatru daną będzie opera „Rheingold.“

W New-Yorku kółko dramatyczne polskie, dało w tym czasie przedstawienie teatralne. Odegrano komedyę: „Stary kawaler.“

Dnia 8 b. m. przeniosła się do wieczności George Sand, urodzona w r. 1804 w Paryżu. Nie tu miejsce rozwodzić się szczegółowo nad życiem i dziełami pierwszorzędnej autorki, bo wpływ jej na literaturę francuzką jak literaturę w ogóle był tego rodzaju, że studya nad pismami George Sand mogłyby całe zapełniać biblioteki. Prócz Aleksandra Dumasa (ojca), żaden autor francuzki a nawet europejski nie cieszył się tak wielką literacką sławą, nie podziałał tak silnie na społeczeństwo, ani nie napisał tyle co George Sand.

Życie George Sand, jak każdego potężniejszego umysłu, nie płynęło zwykłym korytem — było ono nader burzliwém. Amantine Lucile Aurore Dupin ur. w r. 1804 w Paryzu, poszła w r. 1822 za mąż za barona Dudevant. Pierwszy swój romans: „Rose et Blanche“ napisała wspólnie z Juliuszem Sandeau. W r. 1832 ogłosiła już samodzielny zupełnie romans pod tytułem: „Indiana“ i na stronnicy tytułowej podpisała się Georges Sand. Za „Indianą“ poszły „Valentine“ i w r. 1833 „Lelia,“ która położyła węgielny kamień do jej sławy. W r. 1834 wyjechała Georges Sand do Włoch, gdzie żyła z Alfredem de Musset i wrażenia swe z Włoch ogłaszała w listach i romansach. Małżeństwo jej nie było szczęśliwe i już w r 1836 rozłączyła się z mężem, przyczem przyznał jej sąd prawo do wychowania dwojga dzieci, które miała z baronem Dudevant. W r. 1838 przeniosła się na wyspę Majorca i od tego czasu zamieszczała romanse swe i powieści w Revue des deux Mondes, które przyczyniły się niemało do utrwalenia jej europejskiej sławy. Georges Sand próbowała sił swoich w późniejszym wieku i na polu dramatycznem, z mniejszem jednakże powodzeniem aniżeli na polu powieściowem. Z licznych sztuk dramatycznych, które napisała, trzy głównie przyjętemi zostały przychylnie przez krytykę i przez dłuższy czas utrzymały się w teatralnym repertoarze; są niemi: „Français le Champi“ z r. 1849, „Claudie“ z r. 1851 i „le Marquis de Villemer“ z r. 1864. W roku 1854 wydała Georges Sand pamiętniki swoje pod tytułem: „Histoire de ma vie.“ W pamiętnikach tych porywającym stylem opisała dzieje i rozwój swój jako autorki.

ECHA.

Któż nie zauważył w teatrze, ile to osób kaszle lub używa chustek do nosa.

Otóż jeden jegomość w krzesłach ciągle i silnie kaszlał, co niemało sąsiadom przeszkadzało, aż jeden z nich zawołał:

— Kto ma taki kaszel, powinien siedzieć w domu a nie chodzić do teatru.

Z tego powstało małe nieporozumienie i panowie ci zamienili bilety wizytowe.....

Ów biedak zakatarzony czyta... Doktór N. N. naczelny lekarz...

Spojrzał się na Eskulapa, który odezwał się znowu do niego:

— A co? czy ja nie miałem prawa panu radzić nie wychodzić z domu?

Podanie ręki było odpowiedzią, a wszyscy wokoło śmiali się z tej przygody.

Wydawca i Redaktor odpowiedzialny *Anastazy Mastalski.* W drukarni „CZASU“ w Krakowie. Rządca drukarni *Józef Łakociński.*

Nr. porządkowy 2.

LETNI TEATR KRAKOWSKI.

W Niedzielę dnia 18 Czerwca 1876 r.

Komiczna Opera w 3 aktach, libretto pp. A. Vanlooi E. Leterier, muzyka Ch. Lecoq'a, tłumaczył Czerwiński:

GIROFLÉ-GIROFLÁ

OSOBY:

Don Boléro d'Alkarazas, książę Malagi, Hrabia de Sondeval, y Gonzales, y Nigo	Pan Morozowicz.
Aurora, jego żona	Panna Wojnowska.
Girofle, Girofla — jego córki	Pani Ćwiklińska.
Pedro — służba Boléra	Panna Wyszowska.
Paquita — służba Boléra	Pani Wołoszko.
Marasquin	Pan Ignatowski.
Mourzouk	Pan Jejde.
Admirał Matamoros	Pan Kwakiewicz.
Dowódzca korsarzy	Pan Raaba.
Wuj	Pan Polak.
Kum	Pan Bąkowski.
Kumoszka	Panna Sławińska.
Notaryusz	Pan Jakubowski.
Poborca	Pan Stroczyński.
Drużba	Pan Recki.
Danser	Pan Waleryan.
Fernando — Kuzyni rodziny Boléra	Panna Kwiecińska.
Alonzo — Kuzyni rodziny Boléra	Pani Rogerowa.
Almanzor — Kuzyni rodziny Boléra	Pani Siedlecka.
Juliano — Kuzyni rodziny Boléra	Panna Solska.
Antonio — Kuzyni rodziny Boléra	Panna Klara.
Alcindo — Kuzyni rodziny Boléra	Panna Ficzkowska.
Alvares — Kuzyni rodziny Boléra	Panna Bułat.
Carlos — Kuzyni rodziny Boléra	P. Krasnopolska.

Panie — Panowie — Paziowie — Korsarze — Maurowie w orszaku Mourzouka — Goście — Służba.

Rzecz dzieje się w Hiszpanii, przy końcu XIII wieku.

Po 2gim akcie 20 minut przestanku.

Kasa otwarta w Gmachu teatralnym przy ulicy teatralnej od 9 do 12 z rana, a w **Letnim Teatrze** od 5ej wieczór.

CENA MIEJSC: Loża 4 złr., Krzesło parterowe 1 złr., Krzesło na Balkonie 50 cnt., Parter stojący 20 cnt.

Początek o godzinie wpół do ósméj.